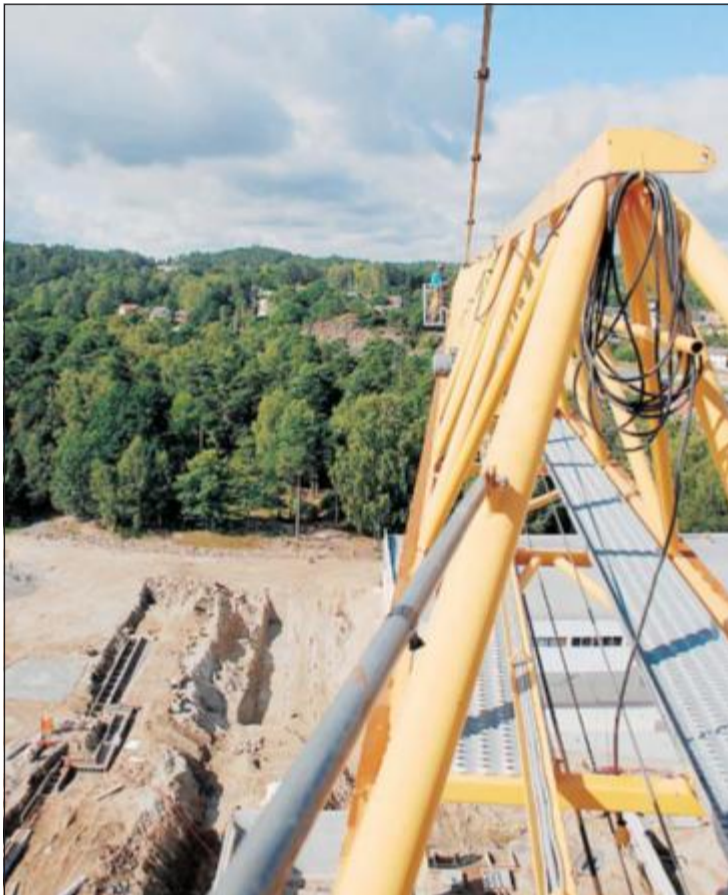

Morten har Grimstads lu

Arbeider 45 meter over bakken med en 60 meter lang kranarm som kan

LAAAANGT NED. Her har Morten kjørt ute i vogna på siden av kranarmen, og inspiserer boltene. Det er veeeedlig langt ned. Adressa fikk også tilbud om å bli med ut, men takket høflig nei.

Høydeskrekk har aldri vært noe problem for Morten Hansen. Det er bra ettersom han jobber i samme høyde som fuglene.

Det er fredag formiddag, og Adressa har fått avtale med Morten Hansen hos BRG, Brødrene Reme Gruppen. Det er de som bygger nye Fevik skole, og som Adressa har skrevet tidligere er dette arbeidet godt i gang.

En som også har kommet godt inn i arbeidet på byggeplassen, er Morten Hansen. Han er kranfører, og sjef for det som må være den høyeste og best ventilerte arbeidsplassen i hele Grimstad. Den ligger nemlig 40 til 45 meter over bakken, og der må han foreta manøvre som får det til å kile langt ned i bein og mage på Adressas utsendte.

Skjelver

– Dette er ikke (!) en arbeidsplass for de med høydeskrekk eller dårlig hjerte, tenker jeg med meg selv i det jeg klatrer høyere og høyere opp i kрана.

Jeg kjenner at jeg skjelver mer og mer i beina, og at sommerfuglene i magen flakser mer og mer. Det hjelper heller ikke å se ned eller merke at det blåser stadig mer jo høyere opp jeg kommer.

– Hvorfor har jeg frivillig foreslått denne reportasjen, tenker jeg i mitt stille sinn, men vil samtidig ikke skuffe Morten heller som har stilt velvillig opp og som er på toppen for lengst.

Nesten oppe, på 40 meter, kan jeg endelig klatre inn i hytta hans. Det er her Morten styrer kрана fra og leverer store byggeklosser til de andre arbeiderne langt nede på bakken.

Med ett føles alt litt tryggere.

Men bare for en liten stund. For virkelig å forstå hva denne jobben består i, må jeg nemlig klatre opp gjennom taket på hytta og helt opp på toppen av heisekрана. Der går kranarmen 60 meter rett frem, mens utstikkeren bak er rundt 10 meter lang. Den har til gjengjeld et lodd bak på hekken som veier 25 tonn. Det er med andre ord store dimensjoner over Mortens arbeidsplass.

Ikke redd

Og der, i 45 meters høyde, er også en svært viktig del av jobben hans. En gang i uka, sommer som vinter, glatt eller ikke, må Morten gå gjennom alle boltene og pluggene og sjekke at de sitter som de skal. Da må han klatre opp og over gjerdet på selve kranarmen. Der er det nemlig festet en liten vogner som han må kjøre helt ut på den 60 meter lange kranarmen. Slik foretar han en visuell sjekk av alle boltene. Under ham er det bare luft og 45 meter rett ned til bakken.

– Er du aldri redd når du er oppe i kрана?

– Nei, egentlig ikke. Jeg har litt problemer med å bli det generelt sett. Hvis det er noe jeg kan bli redd for, er det barna. Hvis de ikke er kommet frem dit de skal eller noe slikt. Det kan jeg bli redd av, sier han.

– Men aldri når du er i kрана?

– Nei, jeg har vært veldig heldig. De eneste gangene jeg kan kjenne det litt, er hvis jeg har hatt lange ferier eller det er lenge siden jeg har vært her oppe. Da kan jeg kjenne det litt akkurat i begynnelsen, men det går fort over, sier han.

Han blir heller ikke redd av vinden. Hvis det blåser for mye, får han nemlig ikke lov til å bruke kрана.

– Hva med når du klatrer over rekkverkene her oppe på toppen av

STUEGULVET. Høydeskrekk er ikke et ord kranfører Morten Hansen gidder bruke mye tid på. Selv om han klatrer, er han overhodet ikke redd. Han synes dette er som å gå hjemme på stuegulvet. Det at det rister og gy

kрана for å komme deg ut i vogna på kranarmen. Kjenner du det ikke da heller?

– Nei. Hvis det er lenge siden jeg har vært der, er det bare å gå ut og inn igjen en gang, så går det over. Dessuten er jeg jo festet i en stropp, så hvis jeg skulle gli eller falle, kommer jeg ikke så langt, sier han.

Ikke ufarlig

Selv om sikkerheten står i høysetet, og selv om Morten føler seg trygg når han er i kрана, har det likevel hendt at kraner velter. Det skjedde for eksempel med Brødrene Reme i Kristiansand for noen år siden. Da hadde de glemt å feste heisekрана ordentlig i det ene hjørnet nederst på bakken, og midt under arbeidet veltet plutselig hele kрана. Her omkom kranføreren.

Omkom gjorde også en eller to

arbeidere i Østfold for noen år siden. De skulle demontere kрана, men noe galt skjedde, og de døde.

Det er med andre ord ikke en helt risikofri jobb Morten Hansen har. Men han trives svært godt.

– Jeg synes det er en veldig interessant og spennende jobb. Jeg treffer mange slags forskjellige folk, og kрана er alltid i sentrum av det som skjer på byggeplassen. Dessuten står jeg som regel nede på bakken når jeg styrer kрана. Jeg kan fjernstyre den derfra, og det er det jeg liker aller best. Da slipper jeg å sitte oppe i kрана alene og kjede meg, sier Morten Hansen.

GOD KONDIS. Morten får mye gratis tren

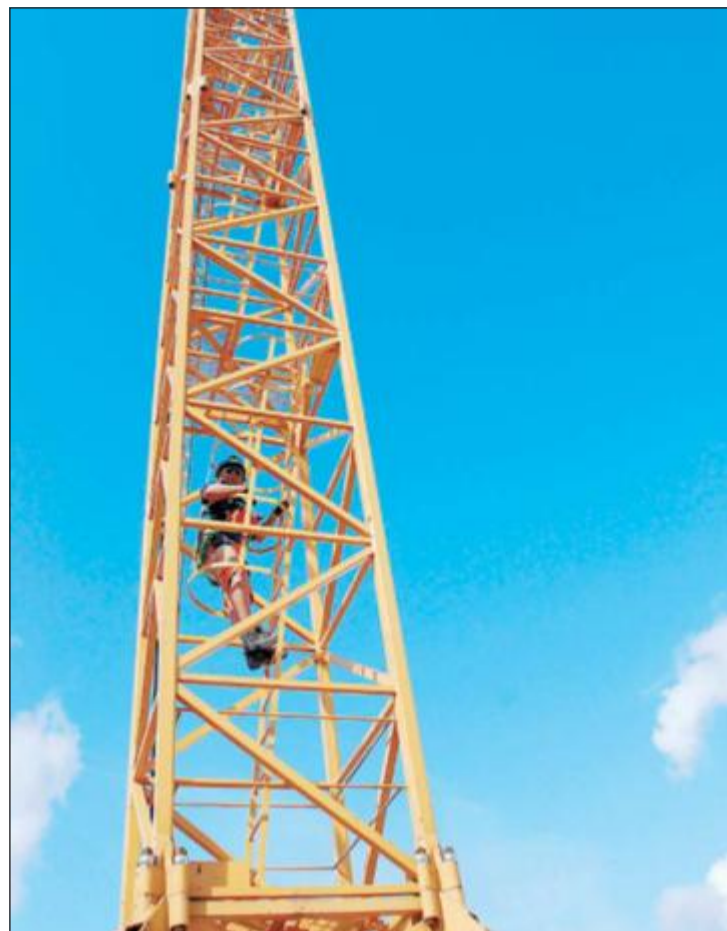
Kjetil Karlsen
kjetil@gat.no

Luftigste jobb

løfte seks tonn

trer oppe på toppen av heisekrana, og han må over gjerdet for å komme ut og inn av denne vogna på kranarmen opp og ned i heisekrana og kranarmen når han kjører vogna ut, gjør ham heller ikke skjelven.

TIL TOPPS. Det finnes ikke noen heis, så når Morten skal opp og ned i heisekrana, må han klatre opp disse trappene.

STORE DIMENSJONER. Det er ikke noe småteri med slike høye heisekraner: 45 meter høy og kranarm som er 60 meter lang.

TUNGE LODD. 5 tonn veier hver av disse loddene, 25 til sammen, som står bak på hekken på heisekrana.

ing opp og ned alle trappene inni heisekrana.

LUFTIG. Her oppe, 45 meter over bakken, har Morten oversikt over det meste som skjer på Fevik.